

Portugália

Amikor a kiutazáson még csak gondolkoztam, már biztos voltam benne, hogy szeretném víz közelében tölteni ezt a félévet. A lehetőségeim közül a legjobbnak az óceánparti Lisszabon tűnt, és utólag sem bántam meg, hogy erre a városra esett a választásom. Számtalanszor sétáltam végig a történelmi városrész utcáskáin, mindig valami újat felfedezve, október végére már a szintkülönbségek sem jelentettek különösebb kihívást. A rengeteg zöld park bármelyikében felüdülés volt lepihenni. Strandra, óceánpartra járni kötelező program volt, hiába csak szeptember végén jutottam le először, még október közepéig kellemes volt a víz. A belvárosi folyópartra viszont minden héten elsétáltam, gyönyörű narancssárgára és rózsaszínre festette a lemenő nap fénye az eget. Ez a folyamatos napsütés volt a kedvenc dolgom Portugáliában; általában még az esős napokon is elvonultak estére a felhők.

Utazás előtt

Az egyetemtől már hetekkel a szorgalmi időszak előtt megkaptuk az előzetes kurzuslistát, ami alapján tervezhattünk, és már kész órarenddel utazhattunk ki. A legnagyobb kihívást nem is az egyetemi ügyintézés, hanem a portugál bürokrácia jelentette: az ingyenes tömegközlekedéshez NIF, vagyis helyi adószám szükséges. Ennek a megszerzését nemrég tovább korlátozták, már nem csak adott számú NIF-et adnak ki egy nap, hanem kötelező az időpontfoglalás is hozzá, egy portugál telefonszámmal. Ehhez a Católica Friend4You vagy az ESN mentorprogramja nagy segítség lehet, mindenféleképpen érdemes már augusztusban utánanézni ennek. Ami még szükséges lesz a bérlethez, az egy igazolványkép. Ezt érdemes lett volna már itthonról vinnem, mert a kis fotófülkék nagyon drágák voltak, és rossz volt a kép minősége is, emiatt felismerhetetlen lett a kártyámon az arckép.

A pakolásban és a továbbiak tervezésében nekem főleg az ESN Lisboa („Szabadidő” alatt róluk bővebben) mentorprogramja segített. Rövid bemutatkozás és kvíz alapján választottak nekünk mentort, akit én kaptam, nagyon segítőkész volt, többször találkoztunk is. A legfontosabb különbség Lisszabon és Budapest között, hogy amíg itthon nyáron az égető nap miatt mindenhol nagyon meleg van, kint a hideg óceáni szél gyakran még napközben is hideget tud varázsolni az árnyékba; a helyiek közül senkit sem láttam rövidnadrágban, már augusztusban sem. Ugyanez a szél az esőzést is szélsőségesé teszi, megszokott látvány november elejére a törött esernyők az út szélén vagy a kukákban. Inkább ajánlom a vízálló szélzsekit, és még az sem biztos, hogy teljesen szárazon fog tartani.

Lakhatás

Szállást én Spotahome-on foglaltam, a kék vonalhoz és az egyetemhez közel, viszont a belvárostól messze. A tömegközlekedés egyébként egészen megbízható, a metró csak előre bejelentett sztrájk esetén nem közlekedik, a Google Maps pedig elég híven mutatja, hogy a busz éppen hol jár, így egyszer sem volt abból problémám, hogy a buszmegállóban vártam volna feleslegesen.

Voltak a lakásnak előnyei és hátrányai is: nagyon csendes volt a környék, biztonságosnak mondták a helyiek, és egy nagy park is pont a lakás mellett volt; viszont a belvárosba bejutni több mint 20 perc volt, a legközelebbi óceánpart pedig majd másfél órára volt tömegközlekedéssel. Az éjszakai buszok ráadásul alig közlekednek, hajnali egy után elmegy az utolsó metró, és a külső részekre sem a Bolt, sem az Uber sofőrök nem szeretnek éjjeli fuvarokat vállalni. Ezen kívül viszont nagyon elégedett voltam a lakással: egy modern, frissen felújított, kényelmes kis lakásban laktam 6 másik egyetemistával. A tulajunk bár kisebb dolgokban elérhetetlen volt, hogyha valami komoly problémáról írtunk neki, pár nap múlva már érkezett is a szerelő/rovarirtó.

Egyetem

Az elképzeléseim és a valóság között az egyetemmel kapcsolatban lett a legnagyobb a kontraszt. A Reviczky-palota után nagyon furcsa volt egy külvárosi, egyszerre modern és lelakott épületbe járni.

A campuson van nyomda, egy könyvtár sok pados ülőhellyel és hosszú nyitvatartással, és 3 menzából is lehet válogatni. A komplett menü hallgatóknak csak 6 euróba kerül, és elég finom szokott lenni.

Az órákon a korábbi beszámolóknál én egy szigorúbb rendszerrel találkoztam, bár a késést tényleg elnézően kezelték. Rengeteg csoportmunka és előadás volt, az oktatás színvonalas volt. Az oktatóink nagyon segítőkészek és közvetlenek voltak, viszont el is várták, hogy aktívan részt vegyünk az óráikon. Minden hozzászólást értékelték, viszont mindenre őszintén kritikát is megfogalmaztak. Több órán volt velünk portugál hallgatók is, ők számomra meglepően közvetlenek voltak az oktatókkal, rendszeresen beleszóltak az előadásukba vagy magyarázatukba, akár kijavítani a professzort, akár csak hozzátenni saját véleményüket.

A vizsgáim (mind a midterm, mind az end of term) több tárgyból is open book vizsgák voltak, vagyis bármilyen papíralapú jegyzetet használhattunk, viszont annál szigorúbban értékelték mindent. Szerencsére már decemberben végeztem is velük, így nem kellett a karácsonyfa alatt is tanulnom.

Szabadidő

Szeptemberben szinte minden nap volt valami program, én főleg a helyi diákszervezetek, az ESN Lisboa és az Erasmus Life Lisboa által szervezett eseményeken vettem ekkor részt. A két diákszervezet közötti döntés sokaknak okozott dilemmát, én mindkettőhöz váltottam tagságot, viszont utólag már nem gondolom, hogy megérte. Az alaptagság árban ugyanaz, sok programjukon pár euróval többért tagság nélkül is részt lehet venni.

Az Erasmus Student Network (ESN) egy nemzetközi szervezet, önkéntes helyi egyetemistákból állnak a részlegek, a lisszaboni főleg kulturális és helyi programokat szervezett, de akadt néhány utazás is náluk. Mivel helyiek, a rövid programokból is hajlamosak hosszút csinálni, és az egy- vagy többnapos utazásokat gyakran nyújtották el üres várakozással. Személy szerint az ESN Lisboa csapatot jobban kedveltem, az egyik kedvenc programom velük egy murder mystery dinner volt, a portói utazásukkal viszont megjártuk: ágyipoloskás volt a szobánk. Ahhoz képest, hogy ez hajnali 2-kor derült ki, nagyon jól kezelték a helyzetet, másnapra már intéztek is nekünk másik hostelt.

Ezzel szemben az ELL internship-alapon működik, főleg korábban az Erasmusukat Lisszabonban töltő külföldi gyakornokokból áll a szervezet, és ők azok, akiket a bulizni vágyók jobban fogják szeretni: a hét minden napjára jut egy klub, ahova ingyenes a belépés a tagsági kártyájukkal. A melegebb hónapokban sok, a tagsággal ingyenes walking tour-t tartanak, gyakrabban szerveznek bulit és kocsmatúrát, az utazásaikat viszont nagyon sűrűre szervezik. Bár ez nem mindig probléma, például Marokkóba szerveztek egy nagyon jó egyhetes kirándulást, és volt egy rövid spanyol utazásuk is, amikor három nap alatt három különböző várost jártak meg a résztvevőkkel.

Szeptember végére már lecsengett a kezdeti izgalom, ezután egyre kevesebb diákszervezeti programon vettem részt. Viszont így sem unatkoztam, rengeteg más program akad a városban. Nem is kell sokat költeni, hogy elfoglalja magát az ember: minden vasárnap délután kettőtől ingyenes a belépés a legtöbb állami fenntartású múzeumba és az arborétumokba is. Nagyon ajánlom ingyenes programként a Cozy Concerts eseménysorozatot is: minden második hétfőn akusztikus koncerteket tartanak nagyon barátságos környezetben, belépési díj nélkül, csak előre kell regisztrálni.

